

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/69/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010482
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1513010482.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného M. L., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/72/2013 zo dňa 15. 07. 2016 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. júla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného M. L., nar. XX. XX. XXXX v Z., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 79 ods. 3, § 72 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného M. L. o prepustenie z väzby na slobodu a zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že obžalovaný stíhaný za obzvlášť závažný zločin páchaný viacerými skutkami a po dlhšiu dobu, čo aj v súčasnosti zakladá obavu z pokračovania v trestnej činnosti. Obava z nedosiahnuteľnosti obžalovaného vyplýva zo skutočnosti, že tento napriek nariadenému probačnému dohľadu vycestoval do Thajska a súdu nezanechal žiadne kontaktné údaje.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ku ktorej po porade s obhajcom uviedol, že ju nemieni on ani jeho obhajca odôvodňovať.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného M. L. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že uznesením Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/72/2013 zo dňa 26. 05. 2016 bol obžalovaný M. L. podľa § 73 ods. 5 Trestného poriadku opätovne vzatý do väzby, a to z dôvodov uvedených v § 71 ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť dňa 25. 05. 2016 o 10:00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave.

Obžalovaný M. L. je na základe uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V, Odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania, ČVS: ORP - 804/1-OVK-B5-2012 zo dňa 13. 09. 2012 stíhaný pre pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1,

ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedom v uznesení o vznesení obvinenia.

Pôvodne bol obžalovaný vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava V sp.zn. OTp/601/2012 zo dňa 16. 09. 2012 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku z tým, že väzba začala plynúť dňa 13. 09. 2012. Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Tos/82/2013 bol obžalovaný dňa 23. 07. 2013 prepustený z väzby na slobodu za súčasného nariadenia probačného dohľadu, ktorého obsahom bol o.i. zákaz vycestovania do zahraničia a povinnosť oznámiť súdu zmenu miesta pobytu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal na M. L. dňa 10. 07. 2013 na Okresný súd Bratislava V obžalobu pre pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Vo veci boli nariadené viaceré hlavné pojednávania, ktorých sa obžalovaný riadne zúčastňoval, zároveň sa podroboval nariadenej probácii. Následne sa na hlavné pojednávanie i na probáciu prestal dostavovať, jeho mobilné telefónne číslo bolo nedostupné a operatívnym zisťovaním polície vyšlo najavo, že sa zdržiava v Thajsku, a to od 26. 08. 2015. Súd prvého stupňa vydal na obžalovaného postupne príkaz na zatknutie, európsky zatýkací rozkaz a medzinárodný zatýkací rozkaz.

Dňa 03. 05. 2016 bol obžalovaný na základe rozhodnutia thajských imigračných úradov deportovaný z Thajska s príletom na letisko v Rakúsku, kde bol o 06:00 hod. zadržaný rakúskou políciou.

Následne bol realizovaný európsky zatýkací rozkaz, keď dňa 25. 05. 2016 o 10:00 hod. došlo k vydaniu obžalovaného orgánom Slovenskej republiky rakúskymi orgánmi, obžalovaný bol dodaný súdu, ktorý ho dňa 26. 05. 2016 v čase o 10:30 hod. vypočul a rozhodol o jeho vzatí do väzby.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. 07. 2016 obžalovaný predložil súdu písomnú žiadosť o prepustenie z väzby. V žiadosti uvádza, že došlo k omylu pri lehotách, v ktorých musí byť obžalovaný odovzdaný súdu pri realizovaní zatýkacieho rozkazu. Počas extradičného konania bol obžalovaný dňa 25. 05. 2016 o 10:00 hod. vydaný orgánom Slovenskej republiky a až dňa 26. 05. 2016 o 10:30 hod. bol dodaný Okresnému súdu Bratislava V. Vyslovil názor, že bol odovzdaný súdu po 24 hodinách a 30 minútach od jeho zatknutia na hraničnom priechode Jarovce - Kitsee. Poukázal na znenie § 494 ods. 2, § 73 ods. 4 Trestného poriadku, § 8 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze, ako aj na chyby v uznesení Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Tos/51/2016, kde bolo opomenuté, že polícia nedodala obžalovaného súdu v lehote 24 hodín, čo je dôvod na okamžité prepustenie obžalovaného z väzby.

O žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby súd prvého stupňa konal a rozhodoval na hlavnom pojednávaní dňa 15. 09. 2016, kedy obžalovaný zotrval na obsahu žiadosti a prokurátor navrhol žiadosť zamietnuť s poukazom na to, že obžalovaný porušil podmienky probácie a odišiel do zahraničia.

Podľa § 71 ods. 3 Trestného poriadku ak bol obvinený prepustený z väzby, môže byť v tej istej veci vzatý do väzby, ak

a) je na úteku alebo sa skrýva, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, nezdržiava sa na adrese, ktorú uviedol orgánom činným v trestnom konaní alebo súdu, nepreberá zásielky alebo nerešpektuje príkazy orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu, alebo inak vedome marí vykonávanie nariadených úkonov,

b) pôsobí na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak marí objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie,

c) pokračuje v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil,

d) bol prepustený z väzby preto, že nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody a sú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú niektorý z dôvodov väzby podľa odseku 1,

e) je obvinený pre ďalší úmyselný trestný čin, ktorý mal byť spáchaný po prepustení z väzby, alebo

f) ide o väzbu podľa odseku 2.

Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, preloží ju bez meškania so svojim stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 Trestného poriadku ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

a) záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba ponúkne prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného a za to, že obvinený sa na vyzvanie dostaví k policajtovi, prokurátorovi alebo na súd a že vždy vopred oznámi policajtovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenie sa z miesta pobytu, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje záruku vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ju,

b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo

c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediálneho úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 80 ods. 2 Trestného poriadku, alinea tretia, ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 2 písm. a) až c) <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'18138594',%20'18138594',%20'4781146',%20'4781148',%20'0')> alebo e) <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'18138594',%20'18138594',%20'4781150',%20'4781150',%20'0')>, alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 3 alebo podľa § 81 ods. 4 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'18138597',%20'18138597',%20'4781242',%20'4781242',%20'0')>, možno záruku alebo sľub prijať alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

K dôvodom žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu sťažnostný súd poznamenáva, že konanie o žiadosti o prepustenie z väzby nemôže byť mimoriadnym opravným konaním vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu o väzbe, pretože revíziu právoplatných súdnych rozhodnutí o väzbe upravujú ustanovenia VIII. hlavy Trestného poriadku o mimoriadnych opravných prostriedkoch, konkrétne § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré sťažnostnému súdu v konaní o žiadosti o prepustenie z väzby nepriznáva žiadnu právomoc. Je neprípustné, aby krajský súd ako nadriadený orgán prvostupňového súdu plnil úlohu dovolacieho súdu a revidoval právoplatné rozhodnutie o vzatí do väzby nielenže bez zákonného podkladu, ale dokonca contra legem. Úlohou sťažnostného súdu v konaní o žiadosti o prepustenie z väzby je preskúmať, či od posledného rozhodnutia o väzbe nastala taká zmena okolností, ktorá by spočívala v pomnutí materiálnych alebo formálnych podmienok väzby, prípadne v porušení základných ľudských práv a slobôd, ku ktorému došlo po právoplatnosti posledného rozhodnutia o väzbe. Na základe týchto skutočností sťažnostný súd dospel k záveru, že skutočnosťami uvedenými obžalovaným v žiadosti o prepustenie z väzby (ktoré už boli uplatnené v rámci konania o vzatí do väzby, teda nejde o nové dôvody prepustenia z väzby a zároveň majú význam len vo vzťahu k vzatí do väzby) sa nemôže meritórne zaoberať, preto preskúmal splnenie zákonných podmienok pre väzobné stíhanie obžalovaného len od rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Tos/51/2016 zo dňa 02. 06. 2016.

Sťažnostný súd uvádza, že pri rozhodovaní o väzbe, resp. o jej ďalšom trvaní, musia byť predovšetkým dané materiálne podmienky spočívajúce v dôvodnosti obvinenia a jeden alebo viaceré dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku, resp. pri opätovnej väzbe podľa § 71 ods. 3 Trestného

poriadku, ktoré musia byť založené na konkrétnych skutočnostiach týkajúcich sa osoby obvineného alebo okolností prípadu. Následne je potrebné skúmať možnosť nahradiť väzbu iným spôsobom a dodržanie zásad o plynulosti konania.

Dôvodnosť obvinenia je daná vtedy, ak existuje dostatok informácií faktov a dôkazov umožňujúcich urobiť úsudok o tom, že konkrétna osoba spáchala trestný čin, pričom je potrebné prihliadať na všetky známe okolnosti prípadu.

Po preskúmaní veci sťažnostný súd dospel k záveru, že podozrenie, že obžalovaný M. L. spáchal obzvlášť závažný zločin sa ani po čiastočnom vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní nerozptýlilo do takej miery, aby bolo potrebné konštatovať jeho zjavnú neopodstatnenosť. Hoci doposiaľ boli produkované tak usvedčujúce dôkazy, ako aj dôkazy, ktoré podozrenie nepotvrdzujú, dôvodnosť podozrenia možno aj v tomto štádiu konania vyvodiť z výpovedí svedkov M., L., M., N., ktorí obžalovaného usvedčujú z účasti na lúpežiach, resp. z manipulácie s odcudzeným zlatom, ako aj z listinných dôkazov. Sťažnostný súd konštatuje, že na hlavnom pojednávaní neboli zatiaľ produkované také dôkazy, ktoré by vyvrátili skutočnosti zistené z usvedčujúcich dôkazov, alebo iným spôsobom vyvracali skutkovú vetu, preto pre účely rozhodovania o väzbe bez ambície robiť nezvratné závery o vine, sťažnostný súd dospel k záveru, že trestné stíhanie obžalovaného M. L. je naďalej vedené dôvodne.

Aj sťažnostný súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného po prepustení z väzby aj v súčasnosti odôvodňuje obavu z jeho nedosiahnuteľnosti a z vyhýbania sa trestnému konaniu. Obžalovaný bol opätovne vzatý do väzby preto, že porušoval podmienky probačného dohľadu, bez súhlasu probačného úradníka opustil územie Slovenskej republiky, hoci to mal uznesením o prepustení z väzby výslovne zakázané, nezanechal kontaktné údaje, a pri jeho zadržaní v Thajsku nebol na ceste na územie Slovenskej republiky dobrovoľne, aby sa podrobil prebiehajúcemu trestnému konaniu, ako sám dôvodí, ale sa jednalo o vyhostenie z Thajského kráľovstva z dôvodov, ktoré nastali mimo územia Slovenskej republiky a nesúviseli s prebiehajúcim trestným konaním. Obžalovaný vedome maril nariadené hlavné pojednávania potom, čo bol prepustený z väzby, preto je naďalej dôvodná obava, že svoje konanie zopakuje.

Sťažnostný súd sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré viedli súd prvého stupňa k záveru o pretrvávani obavy z pokračovania v trestnej činnosti podľa § 71 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku obžalovaným. Jedná sa o totožné dôvody, ktoré boli uvádzané v predchádzajúcom súdnom rozhodnutí o väzbe, a to fakt, že je dôvodne podozrivý z účasti na rozsiahlej majetkovo - násilnej trestnej činnosti, ktorej spôsob spáchania bol strategicky rozpracovaný, a ktorá zrejme predstavovala výrazný zdroj zvýšenia životnej úrovne obžalovaného po dlhšiu dobu. Tieto konkrétne skutočnosti neumožňujú ani po uplynutí dlhšej doby od spáchania skutkov urobiť záver o tom, že obžalovaný už nepredstavuje vážne riziko pre spoločnosť z hľadiska ochrany pred osobnej slobody a majetku osôb, pričom nemožno opomenúť závažnosť a pokračovací charakter trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaný stíhaný. Z uvedeného rezultuje, že obava, že obžalovaný bude pokračovať v trestnej činnosti je daná aj v súčasnosti.

Správne súd prvého stupňa postupoval aj v časti skúmania možnosti nahradiť väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa v § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný je jednak stíhaný za obzvlášť závažný zločin, a jednak sa jedná o opätovnú väzbu v tej istej veci v zmysle § 71 ods. 3 Trestného poriadku, bolo v zmysle citovaného ustanovenia § 80 ods. 2 Trestného poriadku primárne potrebné skúmať existenciu výnimočných okolností prípadu, bez ktorých nie je možné nahradiť žiadnym inštitútom nespojeným s obmedzením osobnej slobody. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR sa výnimočné okolnosti prípadu posudzujú z hľadiska pomerov páchatel'a a skutkových okolností. Pod pomermi páchatel'a treba rozumieť okolnosti týkajúce sa osoby páchatel'a, jeho osobných a rodinných pomerov, ktoré nesúvisia s páchanou trestnou činnosťou a musia existovať v čase rozhodovania. Pod okolnosťami prípadu treba rozumieť napríklad skutočnosť, že sa páchatel' dopustil obzvlášť závažného zločinu v afekte, úzkosti, strachu, ktoré mali pôvod mimo osoby páchatel'a. Inými slovami, musí ísť o také okolnosti prípadu, ktoré sa vymykajú bežným a všeobecným okolnostiam prípadu. V prejednávanom prípade ani sťažnostný súd takéto okolnosti nezistil.

Sťažnostný súd skúmal aj otázku doterajšieho postupu súdu prvého stupňa z hľadiska rýchlosti konania a dodržania občianskych práv garantovaných ústavou, nadväzujúcich aj na článok 6 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd a na ustanovenie § 2 ods. 6 Trestného poriadku, pričom nezistil nečinnosť či prieťahy v konaní.

Na základe vyššie uvedeného sa sťažnostný súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktoré je vecne správne a zákonné, preto sťažnosť obžalovaného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.